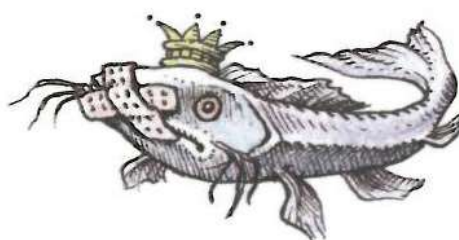

HARCSA MARCSA LAKODALMA

V valamikor hajdanában a halak is tudtak beszélni. Minden vízben élő állat megértette egymás beszédét. A Balaton nyugati részén élt a Harcsakirály. Ő uralkodott a nyugati nádas birodalmában. A Tihanyi félsziget keleti részén pedig a Harcsaherceg uralkodott. A rév köze a Hullámkirályé volt. Itt az erős vízsodrás mélyen kimosta a

Balaton fenekét. Ide vetette meg puha homokágyát a Hullámkirály, itt pihente ki fáradozásait. Ez volt a válaszfal a két harcsabirodalom között. Az átjárást a Hullámkirály csak úgy engedte meg, ha szép csendesen vonulnak keresztül a halak. Nem zavarják meg pihenésében. A Harcsa királynak volt egy nagyon szép leánya, a híres Harcsa Marcsa. Sze-met vetett rá a Harcsaherceg fia, a sudár termetű Harcsa Tóni. Olyan szép bajusza egyetlen legénynek sem volt, mint neki. Hamarjában feleségül kérte Marcsát a királytól Tóni. Egy szép márciusi napra tűzték ki a lakodalmat, mivel ez az idő a legmegfelelőbb. A király minden vízben élő állatot meghívott az esküvőre. A tihanyi Nyeregtető alatti nádasban nagyban folyt a lakodalmi készülődés.

Tizenkét rákszakács szabdalta a sok küszhalat, mivel ez volt a legfinomabb étel, minden állat szerette. Olyan szép hínárfátyla azóta sem volt senkinek, mint a Marcsának. Esküvő után elkezdődött a nagy dínom-dánom. Talpalávalót a Béka Berci zenekara játszotta. Vígan járták az ugrós haltáncot, Ponty Pista Pirivel, Süllő Samu Sárival és Garda Gabi Gittával. De a legszebben a harcsapár járta. Az egész vendégsereg kórusban kiabálta:

- Karcsú hal a harcsa, garda! Szép menyasszony Harcsa Marcsa!

A sok finom halpástétomból még a nádasban tanyázó madarak is kaptak. A nádirigók hálából olyan szépen füttyörésztek, hogy a vőlegény örömeiben Marcsát úgy megforgatta, még a cipője elveszett. Másnap az egész vendégsereg az új asszonyt kísérte otthonába, Harcsakirály Nádasbirodalmába. A vendégsereg olyan nagy lármát csapott, hogy felébredt legédesebb álmából a Hullámkirály. Dühében elátkozta őket, mivel az átjárást nem tilthatta meg.

- Némuljatok meg örökre!

Azóta némák a halak. Ha a nádirigó füttyre néha kedvük támad táncolni, olyan csendesen járnak az ugróst, hogy még a horgászok sem hallják a vízparton ülve.

